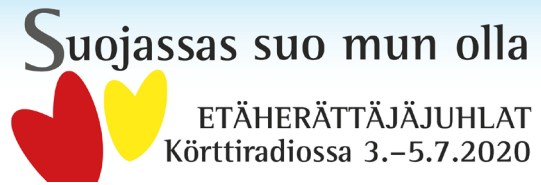

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Arto Viitala
Päätösseurat 5.7.2020

Tämä Kuokkalan kaupunginosa, jossa seurapuheitamme nyt pidämme ja Siionin virsiä veisaamme, kuvastaa hyvin muutosta, joka viime vuosikymmeninä on maassamme tapahtunut. Moni on työn tai opintojen vuoksi muuttanut kaupunkeihin. Kaupungit puolestaan ovat kasvaneet laidoiltaan. Täälläkin ovat viime vuosikymmeninä pellot ja metsäkaistaleet täyttyneet kerros-, rivi- ja omakotitaloista. Alle tuhannen ihmisen kylä on kasvanut 20 000 asukkaan kaupunginosaksi. Tällaisilla alueilla ei rakenneta vain taloja, vaan moni tulija etsii elämälleen uusia henkisiä perustuksia ja rakennuspuita.

Kuokkalassa on 10 vuoden ajan ollut maamerkinä kirkko, joka seisoo jyhkeänä kauppohen ja kerrostalojen keskellä. Täälläkin on ollut tarvetta monille seurakunnan perinteisille toimintatavoille. Jumalanpalvelus on elävä. Lapsia, nuoria ja perheitä löytää tiensä kirkon suojiin. Diakonia tavoittaa, musiikki kaikuu, seurojakin pidetään. Toisaalta seurakuntakin joutuu uusissa oloissa etsimään omaa tuoretta tapaansa olla ja elää.

Seurakunnan uudistumisessa taitaa olla jotain samaa kuin kesäisessä puuhassa, pajupillin tekemisessä. Perinne on pitkä, muotokin on tuttu. Silti pajupilli täytyy kesä kesältä tehdä uudestaan, tuoreesta pajusta, jotta se soisi tuttua ääntä. Vanha ja uusi ovat pajupillissä sisäkkäin.

Kirkonkin on osattava uudistua perinteensä varassa. Kirkossa on oltava herkällä tunnolla muuttuvan ja muuttumattoman rajalla. Jeesuskin toteaa Markuksen evankeliumissa taivasten valtakunnan opetuslapsen tuovan runsaasta varastostaan esiin sekä uutta että vanhaa.

Tässä Jyväskylän kristillisen opiston lähistöllä, Väinölän alueen puolella, on tulollaan uusi puisto, jonka suunnittelussa on osattu ottaa huomioon perinteet. Puisto sijoittuu vanhalle konepaja-alueelle ja sillä kunnioitetaan rautaan liittyvää työtä ja teollisuutta. Puisto saa nimen, joka synnyttäneenä näiden seurojen kuulijakunnassa tutun oloisia tuntemuksia: Seppä Högmanin puisto. Tuolla Väinölän alueella on sijainnut 1700-luvun lopulla seppä Jaakko Högmanin paja. Ja juuri tuonne Väinölän pajaan seppä Högmanin luokse Paavo Ruotsalainen teki vierailunsa, joka sai hänen sisäisen elämänsä uudistumaan.

Seppä Högmanin puistoa rakennettaessa viedään entisiä, teollisuuden saastuttamia maa-aineksia pois ja tilalle tuodaan uutta kasvualustaa. Luontoa on toisinaan syytä ennallistaa, uudistaa ihmisen jättämiä rumia jälkiä.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Samantapaista ennallistamista tarvitsemme me ihmisetkin. Seppä Högmanin luona vierailleen Paavon tapaan kaipaamme kosketuksen löytymistä Kristuksen yhteydessä siihen ihmisyyteen, johon meidät on luotu. Kristus armossaan puhdistaa sisimpäämme ja ennallistaa meitä antaen kasvualustan uuden elämän versoille.

Apostoli Paavali kysyy Roomalaiskirjeessä: ”Etkö ymmärrä, että Jumalan hyvyys vetää sinua kääntymiseen?” Tällä tavoin kohti käyvästi kysellen Paavali haluaa johdatella meitä löytämään olennaisimman Jumalan tuntemisessa. Hän muistuttaa meitä kääntymisen tarpeesta ja mahdollisuudesta. Kääntyminen on mielen muutos. Sisäisen ihmisen uudistuminen. Muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, kehottaa apostoli toisaalla tuossa roomalaiskirjeessä.

Etkö ymmärrä, että Jumalan hyvyys vetää sinua kääntymiseen? Tämä kysymys on meille kehoitus arvioida oman elämämme perustuksia. Elämmekö ulkoisesti sen mukaan mitä sydämemme sanoisi? Annammeko tilaa sellaisille kysymyksille, jotka vielä etsivät pääsyä sisimpäämme. Tunnistammeko Jumalan puhuttelun?

Paavali sanoi ateenalaisille, että ihmiset luonnostaan etsivät Jumalaa, jotta kenties hapuillen löytäisivät Hänet. Tällaista hapuilevaa etsimistä ja aavisteluahan taitaa oma uskomme ja kääntymisemme usein olla.

Etkö ymmärrä, että Jumalan hyvyys vetää sinua kääntymiseen? Paavalin lauseessa on kuitenkin kaikkein olennaisinta tuo maininta, että Jumalan hyvyys tekee työtään meissä. Kaikki muu on muuttuvaista ja ailahtelevaakin, mutta Jumalan hyvyys on muuttumatonta.

Jumalan hyvydestä laulamme suvirressäkin: vihannoivat niityt ja metsän huminoivat puut lehtiverhossaan ”muistuttaapi hyvyttäs, Jumala”. Nämä hyvän Jumalan lempeät kasvat eivät kuitenkaan näy meille vain lämmössä ja auringossa, vaan myös sateen sattuessa ja pimeydessä, sillä Kristus katsoo meihin silloinkin. Niinpä suvirressäkin pyydämme, että Kristus, sydäntemme valo aina asuisi luonamme. ”Luo meihin uusi mieli, pois poista murheemme.”

Usein olen ottanut hyllystä käteeni seurakuntamme historiaan liittyvän kirjan, jonka nimenä on ”Uudeksi minä teen kaiken”. Kirjan nimen innoituksen lähdekin löytyy sisäsivuilta. Siellä on kuva pääkirkkomme Taulumäen kirkon edustalta. Kuva on vuodelta 1947. Tuolloin elettiin maassamme sotien päätyttyä jälleenrakentamisen vuosia. Taloja nousi, rautaa taottiin, tehtaissa ja pelloilla aherrettiin, sotakorvaukset maksettiin. Uutta luotiin.

Tuossa kuvassa Taulumäen kirkon pihalta on suuri joukko ihmisiä, on kesäinen päivä, useita Suomen lippuja liehuu saloissa. Kirkon edustalle on rakennettu havuista suuri portti, johon on kauniisti kirjoitettu sanat: ”katso, uudeksi minä teen kaikki.” Kuva on valtakunnallisilta herättäjäjuhlilta.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

On puhuttelevaa, että juuri tuossa tilanteessa, uuden ajan kynnyksellä, haluttiin todeta ääneen se, minkä suojista katsottiin rohkeasti tulevaisuuteen. Katso, uudeksi minä teen kaiken. Juhlaportin sanat ovat Ilmestyskirjasta. Jumalan hyvyys vetää meitä uudistumaan. Uudistumaan sisäisesti ja uudistamaan sen myötä myös muuten elämäämme. Jumalan hyvyyteen kätkeytyy sisäinen ja ulkoinen, näkyvä ja näkymätön, mennyt, nykyisyys ja tuleva, aika ja ikuisuus.

Muistan hyvin erään iäkkään, paljon sairastaneen ja murheita kokeneen miehen, jonka luona vierailin hänen viimeisinä hetkinään. ”Kyllä Jumala on hyvä”, hän sanoi minulle elämänsä viimeisellä portilla, juhlaportilla. Tämän Jumalan hyvyyden voiman ihmeellisessä suojassa saamme mekin rohkeasti katsoa tulevaisuuteen.